

Resilience before reinvention: the EU's role in the Covid-19 crisis

Piotr Buras

Editorial European Council on Foreign Relations

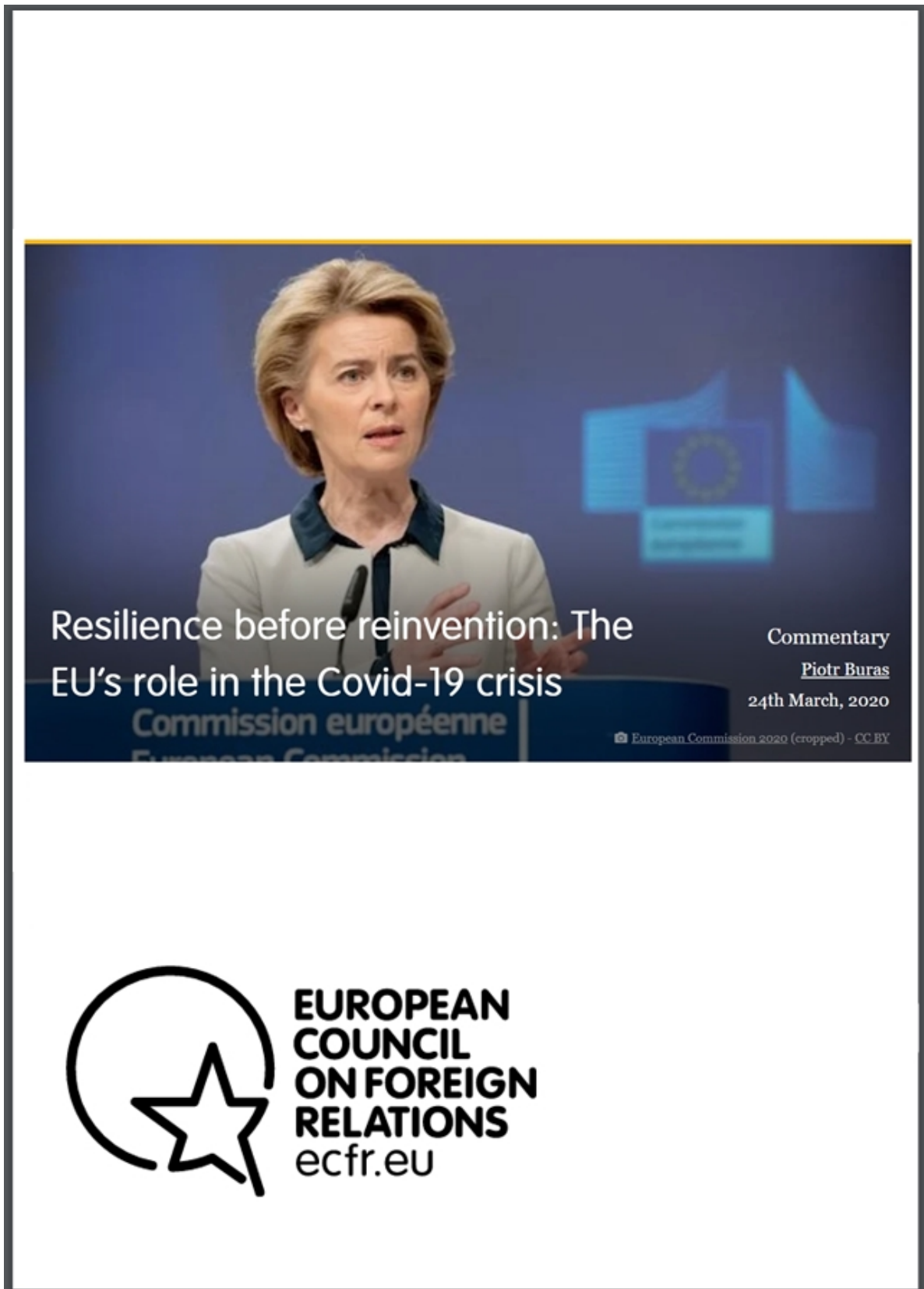
2020

Anàlisi d'informes sobre la COVID 19

Propostes, recomanacions i mesures de desconfinament

Resilience before reinvention: the EU's role in the Covid-19 crisis

Piotr Buras

Abstract

Aquest article, publicat per l'European Council on Foreign Relations, és una crida a la calma i a la reflexió davant les crítiques que s'han fet a la Unió Europea durant les últimes

setmanes. Segons aquesta perspectiva, els comentaris negatius han sorgit d'una comprensió equivocada del que hauria de ser la UE, i no tenen en compte que les pròpies regles que formen l'estructura normativa de la Unió ja preveuen que aquesta no sigui capaç de donar una resposta ràpida a situacions com la que vivim. L'autor també comenta que subscriure les crítiques i afirmar que la UE s'ha de reinventar, en comptes de defensar la necessitat que la UE es mantingui fidel al que l'ha constituïda fins ara, és donar ales a l'única alternativa que podria imposar-se ara mateix: la que proposen els populistes.

Idees principals

- Les crítiques que s'han fet al rol i la predisposició de la Unió Europea durant la crisi del coronavirus estan fonamentades en idees superficials sobre quin hauria de ser el camí a seguir, crítiques que podrien deslegitimar la forma actual de la UE.
- El llenguatge que es fa servir per parlar de la UE és un dels problemes: “UE”, “Brussel·les” i “Europa” han esdevingut termes intercanviables, però en realitat hi ha dues UE: una que es basa en la “política de les normes”, centrada en els procediments recollits als tractats, i una altra que segueix la lògica de la “política dels esdeveniments”, centrada en les mesures ad hoc que adopten els Estats membres sense recórrer a les regulacions de la UE.
- Durant èpoques de crisi, és la política de les normes que fa fallida: la UE no ha estat dissenyada per reaccionar de manera ràpida a situacions inesperades, cosa que ha quedat demostrada amb la gestió de la crisi financera del 2008 i amb la crisi de migració dels darrers anys.
- Si la reacció de la UE ha estat decebedora no ha estat per la seva disfuncionalitat, sinó per la manca de preparació en general per afrontar reptes d'aquest tipus.
- No obstant, si l'allau de crítiques contra la UE continua, tot i que la UE no estigui fracassant en realitat podria produir-se la “profecia autocomplerta” i acabar estimulant, a base d'una crítica injustificada a la UE, els moviments populistes i antiglobalitzadors que dictarien la sentència de mort del projecte europeu.

Conclusions

Si realment es vol rescatar i enfortir l'UE, més que defensar la necessitat de reinventar-la cal defensar el contrari: cal defensar l'Europa que coneixem i mantenir-la a través de la resiliència, atès que l'única alternativa que podria emergir ara no seria una organització que enfortís i fes efectiva la cooperació entre països, sinó que seria un artefacte dissenyat per persones com Orbán o Le Pen.

Accedeix a l'[article complet](#).